

l'òma

Abril del 2006 • Número 22

INDEPENDENTS

El nou Pla
de Residus

2

Nou parc infantil
a la Fàbrica

7

Entrevista a
Jordi Sala

8

No al IV Cinturó

10

L'Estatut o el plat
de lleties

11

Demagògia

12

Optimisme

Hem parlat, durant anys, de compromís, de capacitat d'entendre el nostre entorn, d'intentar aplicar polítiques locals que afavoreixin la col·lectivitat per sobre de l'interès individual, d'honestedat i de capacitat de fer autocrítica. Tots aquests valors, evidentment, no són pas únicament nostres, però el grup d'Independents-ERC els hem anat incloent en la nostra pràctica diària i, a hores d'ara, ja formen part dels valors que ens són consubstancials. Però hi ha, encara, un altre valor que ens defineix i és la capacitat d'enfrontar tota aquesta pràctica diària amb optimisme, sense catastrofismes i amb una confiança clara en les persones.

No cal dir que durant aquests tres primers anys de legislatura hi ha hagut molts moments que ens han satisfet: estem orgullosos de la feina i el tarannà que els nostres quatre representants han anat descabdellant a l'Ajuntament. Les seves decisions i projectes responen al programa que, de mica en mica, havíem anat elaborant i que us vam exposar perquè el valoréssiu a les eleccions municipals del 2003. Ens en felicitem i també ens consta que una gran part de la població també valora positivament la feina d'en Jaume Dantí, l'Enric Barbany, en Jordi Sala, en Lluís Velasco i, des de fa uns mesos, en Santi Martí. Tots plegats han liderat algunes passes que ja són irreversibles en l'augment de qualitat de vida de la gent de Santa Eulàlia de Ronçana.

Però aquest optimisme a què fèiem referència té, a més, altres fonts. La gent del grup, aquesta quarantena de persones que ininterrompudament, setmana rere setmana, continua esbossant nous projectes i donant suport al dia a dia dels regidors, són un factor constant de regeneració i d'empenta. Aquest és un optimisme que no es basa en la complaença, és l'optimisme que emana de la proximitat i el compromís personal.

També hi ha tota aquella gent que, d'una manera més callada, expressa la proximitat amb els principis que ens mouen a implicar-nos en la vida local. Totes aquestes persones ens empenyen a millorar, com també, tot i que en diferent mesura, ens encomanen capacitat crítica totes les persones que reproveixen sense embuts la nostra tasca.

Aquesta complexitat, aquesta divergència, ens afalaga. Ens dóna a entendre que la riquesa del nostre poble es basa en la capacitat de generar idees i d'adaptar-nos als temps que ens han tocat de viure. Ens sembla que la gent de Santa Eulàlia de Ronçana comparteix amb nosaltres aquest optimisme, aquesta subtil esperança serena de millorament. Aquest camí traçat que, per a nosaltres, no s'acaba (ni de bon tros) amb les eleccions municipals que es celebraran d'aquí a un any.

El grup d'Ind-ERC, des de sempre, hem cregut que, a més de fer "un poble per viure", calia ser solidaris amb els pobles més necessitats, i per això, en tots aquests anys hem anat fent propostes i millorant el que destinem a projectes d'ajuda al tercer món. L'última acció en aquest sentit ha estat l'agermanament amb el poble de Blangoua, al Camerún, rubricat pel nostre alcalde en el viatge que ha fet aquest més d'abril.

Un milió de bosses de plàstic!

Cada habitant de Santa Eulàlia va generar l'any 2004 una tona de deixalles. Dit d'aquesta forma potser no ens adonem del que estem dient. És poc o molt? I si ho mirem des d'un altre punt de vista?

Repartim aquesta tona de deixalles dins de bosses d'escombraries normals, de les que tots tenim a casa. A cadascú de nosaltres ens farien falta 200 bosses plenes per encabir la part que ens tocaria de deixalles. En conjunt, a tot el poble farien falta **UN MILIÓ DE BOSSES DE PLÀSTIC**. Arrenglerades una darrera l'altra farien una fila de 250 quilòmetres.

És evident que el que no farem és una nova xarxa de "carreteres" amb la brossa de casa nostra. O sigui, que bé hi hem de trobar alguna solució. Fins ara, hem fet servir l'abocador de Vacarisses per a totes aquestes deixalles que no es recicla. I us podem assegurar que del total només se'n reciclava el 15%.

Però els abocadors són plens i no volem pas contribuir a obrir-ne de nous. Us imagineu, per exemple, un gran "mar" de bosses d'escombraries omplint la petita vall que s'obre entre Pinedes Castellet i la Font d'Abril? Nosaltres no!

Per això hem de començar per la primera idea que ens hauria de quedar clara: **el millor residu és el que no es produeix**. El màrqueting de les empreses fa que els productes que comprem tinguin un embolcall innecessari, però que els fa destacar a la prestatgeria del supermercat o de la botiga.

I si no, mireu les llibreries i quios-

Un camí de deixalles tant llarg com per anar de Santa Eulàlia fins a València!!!!

cos quan surten les col·leccions de fascicles! Per oferir, per dir un exemple, un DVD de 15 centímetres quadrats ens venen un cartró gegant de 60x40 cm. amb el DVD enganxat i tot això embolicat en plàstic. Tot i que després aquest material es recicli, la despesa de matèria primera i d'energia que s'ha fet servir per fabricar-ho és un malbaratament que no ens podem permetre.

Petits gestos poden significar molt. Voleu un exemple molt il·lustratiu? Si cada habitant de Santa Eulàlia deixés de fer servir una sola bossa de plàstic quan fa la compra, l'energia estalviada en la fabricació d'aquesta bossa podria fer funcionar una nevera durant tot un any.

Però la realitat és tossuda i per això ens hem de centrar en com ens desfem d'aquestes deixalles de la forma més econòmica, ecològica i còmoda possible. I amb això estem, amb el nou Pla de Residus.

Residu mínim

Ho diem nosaltres, però també Greenpeace: "el nou model (de gestió d'escombraries) s'ha de fonamentar en el principi de Residu Zero". I això que vol dir? Doncs arribar a poder recuperar tots els materials que llencem a les escombraries.

És molt difícil, podeu pensar. I des d'Independents-ERC us diem: és més fàcil del que us penseu. De fet ja s'aplica a països com Alemanya i Suïssa i a molts pobles de Catalunya.

Sabem que sempre quedarà una mínima part de residus que acabaran a l'abocador, però hem

d'aconseguir entre tots ser un referent que la gestió de les escombraries es pot fet d'una altra manera. **Volem tornar a donar una nova vida** a la llauna de refresc, al diari que ja hem llegit, a l'ampolla de cervesa, a les piles usades, als bolquers, a les restes de menjar...

Més treball i menys demagògia

Creiem que un govern com el que té Santa Eulàlia ha de ser conseqüent amb les seves idees progressistes i d'esquerres. Hem de buscar solucions imaginatives als problemes que se'ns generen. No serà fàcil, perquè canviar hàbits adquirits durant anys no es fa en un dia. Però tampoc tan difícil com hi ha gent que diu.

Políticament hauria estat més fàcil seguir amb el model actual i deixar el problema per governs futurs. Parlem-ne, perquè aquesta és la

diferència entre la política de paraules plenes de demagògia i els que pensem primer de tot en els interessos de Santa Eulàlia. Que són també els nostres en tant que ciutadans que treballem pel bé comú i no per interessos partidistes.

En el tema del residus no hi ha varetes màgiques que fan desaparèixer la brossa. La llauna que ara algú llença de forma desconsiderada enmig del bosc potser se la trobarà el seu nét d'aquí a 50 anys!!!

Doncs, què volem deixar a la nostra canalla i a nosaltres mateixos?: muntanyes i muntanyes de deixalles o la feina ben feta de ser capaços de reciclar i reutilitzar els residus que generem?

Des d'Independents-ERC com a part de l'equip de govern municipal us donem totes les facilitats per fer possible aquest repte.

Direu que no a un futur millor?

EL JOC DELS RESIDUS *Veritat o mentida?*

1. A Santa Eulàlia ja es recicla prou. *Fals*

Les últimes dades ens diuen que, en el conjunt de tots els materials reciclables, al nostre poble només es recupera el 15%. L'objectiu del Pla de Residus és que a finals de 2007 el percentatge de recuperació arribi al 75%

2. La recollida porta a porta farà pujar el rebut de les escombraries que paguem els veïns del poble. *Fals*

L'equip de govern es va comprometre al ple municipal a no incrementar el rebut per sobre de l'IPC català fins a les eleccions municipals i dos anys més si mantenim el govern

3. L'oposició de CiU no està obligada a respectar aquest acord. *Veritat*

Els regidors de Convergència han manifestat públicament en el seu butlletí que "aquest compromís (amb el preu del rebut) no afecta CiU, que tindrà les mans lliures (...) si té la responsabilitat de governar, per actualitzar les taxes"

4. El cost de la recollida porta a porta encareix el servei *Fals*

Els ajuntaments paguem quantitats cada cop més elevades per l'ús que fem dels abocadors. Si el material que hi portem des de Santa Eulàlia es redueix també minvarà el diner públic que l'Ajuntament ha de pagar en concepte d'abocaments.

En qualsevol cas, l'import que es recapta per les taxes d'escombraries no cobreix el que costa el servei.

5. El sistema del Pla de Residus és molt incòmode pels veïns. *Fals*

Només caldrà tenir dues galledes o cubells a la cuina: el de la brossa orgànica i el del rebuig (llaunes, tetrabricks, ampolles de plàstic, alumini, etc.). A més el cubell de deixalles orgàniques no ha de ser el gran, podeu tenir el petit i després passar les deixalles al gran quan les traieu fora.

6. La recollida no serà diària. *Veritat*

L'estudi d'implantació ha previst uns terminis de recollida perfectament adaptables a la vida quotidiana de la immensa majoria dels veïns. La brossa orgànica es recollirà 4 dies. El rebuig 3 dies i el paper i el cartró un cop a la setmana.

A pobles del nostre voltant com Sant Feliu de Codines (governat per CiU) també fan la recollida porta a porta, però només un dia a la setmana.

7. Els bolquers es recuperen a la planta de triatge. *Fals*

Bolquers i compreses van directament a l'abocador. Per això la seva recollida ha de ser diferent. Només s'hauran de deixar en una bossa de plàstic marcada i es recolliran en dies alternatius.

8. Qui vingui a casa seva només el cap de setmana s'haurà d'endur les seves escombraries allà on visqui. *Fals*

Hi haurà zones d'aportació a les diferents sortides del poble on es poden deixar les escombraries si no és possible fer-ho dins l'horari establert. Ningú no haurà de passejar les deixalles amunt i avall!!!

9. La deixalleria tancarà. *Fals*

Hi ha residus que els haurem de portar a la deixalleria. Per la seva composició i pels perills pel medi ambient i per les persones hi ha coses que s'han de destruir de forma controlada: oli de cuina, bombetes, piles, medicaments, bateries, pintures, etc.

10. La brossa orgànica farà pudor a les plantes de compostatge. *Fals*

Compostar matèria orgànica vol dir imitar el model que fa servir la natura. El material no es podreix, el que fa és entrar en un procés de descomposició i maduració. Hi intervenen només organismes vius. Si coneixeu algú que tingui un compostador a casa li podeu preguntar: la matèria en descomposició fa una olor semblant a la d'un bosc un dia humit.

11. El compost es podrà fer servir al municipi. *Veritat*

El 80% de la producció de compost se la quedarà el pagès, que la farà servir a la seva explotació o la vendrà a empreses i/o particulars per poder garantir la viabilitat econòmica del projecte. El 20% restant serà pel municipi, que la podrà fer servir a les zones verdes del poble o com a obsequi als ciutadans que facin servir la deixalleria.

El cost de les deixalles

Econòmic

Els números també han marcat la decisió final d'optar pel sistema que es proposa al Pla de Residus. Al quadre 1, hi teniu les dades més significatives per comparar quin seria el cost del Servei tant per l'ajuntament com pels ciutadans amb el sistema antic i el nou.

Cal destacar que el que paguen tots els veïns de Santa Eulàlia, només arriba per cobrir poc més del 75% del cost real. L'ajuntament ha d'assumir a càrrec dels pressu-

Quadre 1	2006 Sistema antic	2006 Recollida porta a porta
Cost net servei escombraries	525.000	475.000
Recaptat per pagar el servei	425.000	385.000
Dèficit del servei assumit per l'ajuntament (en %)	23,4 %	23,8 %
Rebut per vivenda	132,86	121,34
Increment respecte a 2005	13,5%	3,7%

postos municipals entre 91.000 (amb el nou Pla de Residus porta a porta) i 100.000 (amb el sistema antic de recollida amb contenidors al carrer) per cobrir les despeses.

Amb el nostre compromís de no incrementar el rebut per sobre de l'IPC català (un 3,7%), veureu que hi ha un estalvi per vivenda de prop d'un 9%.

Ecològic

Quadre 2	2006 Sistema antic	2006 Recollida porta a porta
Deixalles que generem (habitant/any)	1.000 kg.	1.000 kg.
Deixalles reciclades (habitant/any)	150 kg. (15 %)	750 kg. (75 %)
Deixalles que van a abocador (habitant/any)	850 kg. (85 %)	250 kg. (25 %)

En aquest sistema, els diners no ho són tot. Cal destacar sobretot la gran diferència que hi ha en la recuperació i el reciclatge de tots els materials que nosaltres ja no utilitzem (vegeu quadre 2) i que suposa, entre d'altres, un estalvi en matèries primeres per la fabricació de nous productes, un estalvi en abocadors i en la contaminació que generen i la creació de nous llocs de treball en les empreses de reciclatge.

Mobilitat i impacte visual

També en aquests aspectes s'aconsegueix una millora evident. Menys obstacles a la via pública i més qualitat paisatgística.

Com funciona el porta a porta

Hem recollit diverses opinions sobre l'experiència que actualment tenen persones de pobles on ja fa temps que s'ha començat a fer sistemàticament la recollida selectiva porta a porta. Actualment a Catalunya n'hi ha força i pobles com Tiana, Tona, Riudecanyes, Balenyà, Taradell, Calldetenes, Cervera, Viladrau, Folgueroles, Guissona, Sant Guim de Freixenet, Torà, El Pla de Santa Maria, Arenys de Munt, Torrelles de Llobregat, Sant Andreu de Llavaneres, Vilassar de Mar, Vilobí d'Onyar, Navàs, Lliçà de Vall, Llagostera, Miravet, Castelló d'Empúries, Garcia, Argentona, Fatarella, Rasquera, Sant Feliu de Codines, Falset, El Masroig, Santpedor, Blanes, Seva, Canet de Mar, Sant Sadurní d'Anoia, Matadepera, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Joan de les Abadesses ja fa temps que estan estalviant recursos i diners utilitzant aquesta tipologia de recollida que ara, finalment, arriba a Santa Eulàlia de Ronçana.

1. Joaquim Mach i Abril

President d'ERC d'Arenys de Munt

Sobretot, abans de començar, molts veïns i veïnes tenien molts dubtes sobre si el funcionament del servei de recollida d'escombraries porta a porta funcionaria. Es pensava que guardar-se els residus orgànics a casa un o dos dies faria pudor a tota la casa i que els carrers estarien plens d'escombraries.

Un mes després de començar vam poder avaluar que el sistema era còmode i fàcil per a tothom ja que cadascú, en primer lloc, s'ha de fer responsable del que genera; i en segon lloc, no és tan difícil no barrejar residus, només cal organitzar bé els espais de casa. Tampoc és cap angúnia tenir a casa els residus un parell de dies fins al dia del servei i en cas de situacions puntuals sempre hi ha solucions particulars. En pocs dies es nota un gran canvi respecte l'absència de contenidors, amb un poble més net, i amb uns resultats de recollida selectiva que encoratgen a continuar i contribueixen al futur del nostre planeta.

2. Raül Valentín

ERC Sant Antoni de Vilamajor

A Sant Antoni, com a tot arreu, els canvis fan por, i la implantació del sistema de recollida de brossa "porta a porta", no ha estat una excepció. Mentre no es va acabar d'implantar tot eren comentaris en contra: si ja pago perquè he de treballar més? Com ho faré per encabir els cubells? I la pudor?, etc.

Un cop posat en pràctica a tot el nucli, la veritat és que tot és molt més senzill del que sembla, i tothom s'ha adonat de la simplicitat que comporta. Els primers dies, fins i tot, hi havia una expectació al poble com feia temps que no hi havia, i al final, passats els primers dies d'adaptació, podem assegurar que ha estat un èxit. Si amb la reco-

llida mitjançant contenidors anaven a parar a l'abocador un 85 % de les deixalles produïdes al municipi, en dos mesos ja hem superat el 70 % de recuperació, i abocant tan sols el 30 %. I cada mes les dades són més engrescadores.

La participació de la gent, tot i el que pogués semblar, ha estat boníssima, i això ens permet ser encara més ambiciosos i intentar que en la mesura que econòmicament sigui possible, s'ampliï a la resta del municipi, ja que ara tan sols es fa al nucli. A més a més s'han eliminat els contenidors i hem guanyat en olors, en espai públic, i places d'aparcament. En resum, un canvi d'hàbits molt menys traumàtic del que pot semblar, i ple d'avantatges, tant econòmiques, com ambientals, com d'ús de l'espai públic. Ànims.

Nou parc infantil a la fàbrica

monument commemoratiu per realitzar una ofrena quan arribi la Diada Nacional de Catalunya i aprofitarem per millorar alguns jocs instal·lats actualment. També farem una neteja dels elements deteriorats pel temps i per l'ús.

Arbres autòctons

Tota aquesta zona estarà separada de l'aparcament per una tanca de fusta.

S'instal·laran arbres i altres plantes pròpies de la mediterrània fent d'aquest espai un lloc agradable on passar una bona estona. Hem pensat de plantar uns arbres que protegeixin els nens del sol quan fa massa calor. A més, aprofitant el pas del torrent de Can Burguès, volem crear una petita zona verda amb espècies típiques de les riberes del riu i rieres del Vallès.

Els espais comuns del nostre poble no han rebut sempre la cura que cal. És per això que tenim una sèrie de projectes en cartera que pensem posar en marxa en breu. L'objectiu és millorar la gestió dels espais públics, garantint el seu manteniment. Volem, en definitiva, recuperar-los en benefici dels veïns i veïnes, ja siguin petits, joves, menys joves o gent gran.

La gran extensió que té el nostre municipi fa difícil, laboriós i costós el manteniment dels espais públics. Això, però, no pot ser una excusa i des d'I-ERC ens vàrem marcar com a objectiu el desenvolupament d'un pla de millora dels nostres parcs i zones d'esbarjo.

Ja s'han fet actuacions de les quals gaudim tots: tancament de seguretat al bosc de l'escola, esporga sistemàtica de l'arbrat de la via pública, etc. Ara començarem a veure les primeres accions del nou pla de millora. Començarem per una remodelació de la plaça 11 de setembre. S'hi instal·larà un

Un altre projecte immediat en el qual estem treballant és el futur parc infantil al costat del Centre Cívic La Fàbrica. Serà un espai on els més petits gaudiran amb jocs específics. La mainada més gran disposarà d'alguns elements que fins ara no han pogut gaudir en el nostre municipi. La zona d'esbarjo comptarà amb una o dues taules per poder menjar o llegir còmodament, taula de tennis, gronxadors, una piràmide, una cabana, diferents bancs on poder seure, un aparcament de bicicletes i una font.

Treball digne i de valor per a la joventut

El grup de treball d'Ind-ERC que s'ha organitzat amb el tema "d'Orientació Professional-Inserció Laboral", estem treballant, de fa temps, en un projecte per a la creació en el nostre poble d'un Centre de Formació Ocupacional en l'especialitat metal·lúrgica, donat el fet que és un dels sectors predominants al Vallès Oriental.

Per aquesta raó estem elaborant un conveni de col·laboració amb la Fundació ASCAMM, que es de-

dica a la formació de professionals de dissenys de motlles (CAD-CAM) i especialistes en màquina-eina d'última generació (centres de mecanitzat-CAM).

En aquests moments ens trobem, ja, a la darrera fase del projecte que correspon a la localització del centre, punt sobre el qual ja hi ha diverses alternatives, tant pel que fa a la seva ubicació com al finançament. Volem expressar la nostra confiança que pot tractar-se

de la llavor d'un projecte molt més ambiciós que pot ajudar a la inserció de la nostra joventut en el món laboral, justament en unes professions d'alt valor afegit. Aquesta iniciativa té com a objectiu intentar donar resposta a la demanda de formació professional constatada en el diagnòstic realitzat pel Pla Local de Joventut, complint així una de les propostes que el nostre grup ja va expressar temps enrera.

Jordi Sala, regidor de Serveis, Ensenyament i Festes:

“El bé públic ha de passar per davant de l'interès privat”

Jordi Sala i Druguet, nascut a Castellcir (allà on també hi neix el Tenes) el 1953, casat amb la Teresa i amb dos fills, el Marc i el Bernat. Mestre amb especialitat a l'àrea de llengües.

Portes molts anys implicat en la vida social i política de Santa Eulàlia de Ronçana. Com valors aquesta trajectòria?

El projecte d'un equip de govern municipal no s'improvisa; així doncs, vull recordar que des de l'inici d'Ind-ERC he estat plenament vinculat en aquest projecte. En concret des del 1991, quatre anys abans que ens presentéssim per primera vegada. Actualment tinc el goig de ser regidor amb responsabilitat de govern i tenint l'alcaldia

el nostre grup. Ha sigut un llarg camí. Els anys d'oposició ens van servir per conèixer gradualment i en profunditat el funcionament del nostre ajuntament, i ens feia estar amatents a tots els esdeveniments i posarnos al servei de les persones tot controlant, en la mesura del possible, que l'equip de govern fes les coses bé i introduint propostes de canvi o de millora, pensant sempre en el bé del poble. És el que més trobo a faltar a l'oposició actual: aquesta visió en positiu sobre les qüestions que debatem i en les quals, com és lògic, sovint discrepem. Però en canvi caldria que es presentessin propostes constructives des de l'oposició, que podrien esdevenir un benefici per a Santa Eulàlia.

Actualment, haig de dir, amb tota sinceritat, que en fem molta, de feina. I com que en fem molta, també se'ns exigeix molt. En algun moment caldrà fer memòria de tot el que s'ha fet i s'està fent en aquesta legislatura perquè no són pas pocs els avenços que s'han aconseguit en totes les àrees de govern. Si les aneu desgranant us adonareu que la llista és llarga i no només en cosetes de detall, que també hi són, sinó d'obres de més relleu, de serveis i d'infraestructures bàsiques i importants o de passes fermes per augmentar la qualitat de vida amb propostes culturals, etc.

I això amb una actitud receptiva, atenta i intentant saber escoltar.

Encara ens queda un any per davant per acabar alguna actuació i també per encarrilar altres projectes, que podrem enllestir ens els quatre anys següents, si la gent de Santa Eulàlia torna a confiar en nosaltres, com així espero.

Pel que fa a la feina concreta de les regidories que encapçales, el procés per aconseguir una segona escola de primària ha estat llarg. A on som, doncs, ara?

En aquests moments els terrenys ja estan cedits al Departament d'Ensenyament, perquè al setembre del 2007 puguem tenir l'escola nova. Tot el que estava a les nostres mans ja ho hem fet i ara depèn del Departament. Esperem poder començar el curs 2007-2008 amb dues escoles de primària a Santa Eulàlia.

De fet, no ha sigut fàcil arribar fins a aquí sobretot per l'actitud d'alguns propietaris de l'espai destinat a fer-hi l'escola. Per això, s'ha actuat amb amb totes les eines que la llei permet als ajuntaments, això vol dir amb fermesa.

El nombre d'habitants del nostre poble va creixent, creiem que és un equipament absolutament necessari i cal actuar amb previsió de futur. Per altra part, nosaltres no tenim cap mena de dubte que el bé públic ha de passar per davant de l'interès privat; així doncs, hem actuat en conseqüència amb aquesta idea. Em sap greu no haver comptat amb el suport del grup de CiU per un tema tan cabdal com

és aquest. Crec que les seves decisions aquí haurien d'haver estat per sobre de discrepàncies polítiques.

I és que per a vosaltres, l'educació es un veritable repte.

Efectivament, per a nosaltres l'educació és una prioritat. Així ho vam plasmar en el nostre programa electoral i ho anem concretant. Hem posat en funcionament l'escola bressol, tindrem aviat la segona escola, fomentem les trobades de mares i pares, pel setembre comença una nova escola de música municipal i mancomunada. Donem tot el suport i els mitjans que ens corresponen a les tres escoles del poble. Però per sobre de tot creiem que l'educació és cosa de tots i, fidels a aquest principi, ja estem treballant per aconseguir tenir un projecte educatiu de poble perquè cal tot un poble per educar cada infant. Els primers responsables de l'educació de la canalla són els pares, les mares i les pròpies famílies però hi ha molts més agents educadors: les escoles en primer lloc, però també les associacions de mares i pares, esplai, futbol, bàsquet, casal d'avis,

etc. Tothom hi té el seu paper a desenvolupar, el seu protagonisme. Cada associació, cada persona de Santa Eulàlia amb les seves accions intervé en el procés educatiu. Cal la implicació de tothom per tal que l'educació en el nostre poble progressi adequadament.

Durant aquesta legislatura també ha entrat en funcionament el servei de transport municipal com a pas

elemental per aconseguir una mobilitat racional i també s'han potenciat la resta de serveis a les persones, oi?

La posada en funcionament del servei de transport municipal que va liderar el meu predecessor Lluís Velasco, està essent un èxit. Pel que fa a l'àrea de serveis, actualment estem treballant en l'establiment d'un pla de manteniment que ens ha de permetre, no només reparar les avaries o resoldre diferents incidències al més ràpidament possible, cosa que ja es fa, sinó avançar-nos-hi i mantenir instal·lacions, parcs, zones verdes i equipaments en les condicions adequades, per tal que el servei es dugui a terme sempre en les millors condicions. Pel que fa a parcs i jardins, aquest any es remodelarà la plaça 11 de Setembre, es farà un nou parc infantil a La Fàbrica i es milloraran algunes zones verdes i parcs de diferents barris. Finalment, pel que fa a la regidoria de festes, hem aconseguit que siguin molt participades, que la gent surti de casa i comparteixi la festa. Any rere any ens estem superant, això està essent possible gràcies a la implicació de molta gent en una comissió de festes especialment viva i activa.

Com afrontes el final de la legislatura?

En primer lloc amb la satisfacció de poder servir a la comunitat, i també per la feina ben feta, encara que de fet això és la gent de Santa Eulàlia qui ho ha de valorar.

Des que vaig arribar a Santa Eulàlia he pogut servir al poble des de l'escola i ara he tingut l'oportunitat de fer-ho des d'un altre vessant, com a regidor. És un privilegi i des d'aquí en vull donar les gràcies a tothom. Crec que a molta gent li convindria i agrairia poder passar per l'experiència de govern del poble en algun dels nivells de responsabilitat.

Ara quan només falta poc més d'un any per les properes eleccions, espero que ens haurem fet mereixedors de la confiança de la gent i puguem estar al seu servei quatre anys més.

També espero que algun dia serem capaços de governar aquest poble amb un pacte ample de les forces polítiques, sota el guiatge i lideratge de la que obtingui el recolzament majoritari a les eleccions.

No al quart cinturó

Una autopista pensada per
70.000 vehicles diaris
i una autovia de **quatre carrils**
pel mig de la plana del riu Tenes.

Aquestes són les propostes d'infraestructures que la Generalitat dibuixa al seu pas per Santa Eulàlia de Ronçana.

La primera és el Quart Cinturó (ara anomenat desdoblament de l'AP-7). L'altra és l'autovia del Tenes (batejada ara com Eix Congost-Besòs). Totes dues formen part del Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya (PITC) elaborat pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Tot i que ambdues obres tenen fermes partidaris, des del grup d'Ind-ERC creiem que són del tot innecessàries. Suposen un greu impacte mediambiental i econòmic que no compensa els suposats beneficis que el pla atorga a totes dues infraestructures.

A primera vista pot semblar poca cosa, però us proposem un exercici d'imaginació. Penseu en el bosc de Can Brustenga i el torrent de l'Areny i els terrenys des d'aquí fins a Can Gafa. Què veieu? Arbres, torrents, conreus, masies, explotacions agràries en ple ús. Ara dibuixeu mentalment a sobre d'aquest paisatge l'autopista AP-7 en el tram entre Mollet i el Baricentre. Què veieu i escolteu? Cotxes, camions, murs de ciment, llums, sorolls...

Això és el Quart Cinturó al seu pas per Santa Eulàlia!!!!!!

A nosaltres no ens agrada

I per això sempre hem mantingut una actitud molt crítica vers aquesta obra. La Generalitat ha obert un termini d'al·legacions al PITC i des del nostre grup s'ha preparat un informe perquè el Departament de Política Territorial reconsideri la construcció del Quart Cinturó i de l'autovia del Tenes.

Creiem que el desenvolupament de la nostra societat no ha de fer-se amb el sacrifici innecessari del territori, del paisatge, del medi ambient i del benestar dels nostres conciutadans. Hi ha un model sostenible en el qual la moneda de canvi no són els guanys ni els diners fàcils fets sacrificant el patrimoni comú de tots nosaltres.

Hi ha alternatives

Però no estem sols en aquesta lluita. Grups polítics, entitats veïnals, grups ecologistes, professionals de tots els àmbits, creuen –com nosaltres– que hi ha alternatives. En voleu un grapat?:

- Una política efectiva de rescat dels peatges que envolten l'àrea metropolitana de Barcelona. No es pot acceptar que carreteres com la C-17 vagin plenes, i autopistes com la C-33 no s'omplin ni en hores puntes a causa del peatge de La Llagosta.
- Millorar la xarxa actual de carreteres comarcals. En lloc de construir noves vies, és més econòmic i sostenible arreglar les que ja tenim fetes i que han estat oblidades sistemàticament pels diferents governs de CiU.

L'Estatut... o el plat de lleties

Si aquest escrit hagués aparegut fa uns mesos, el seu objectiu hagués estat impregnar els seus lectors d'optimisme vers el text sorgit el 30 de setembre del Parlament. Però a hores d'ara, la posició d'Esquerra s'allunya molt de l'esmentada. L'Estatut, per bé que no és el marc on voldríem desenvolupar-nos, el concebem com una eina per a l'autogovern de Catalunya; per tant, només hi acceptarem avenços. Sota aquesta premissa, ens veiem obligats a dir No al pacte Mas-Zapatero perquè ridiculitza la sobirania del poble català expressada a través de la voluntat del Parlament.

El projecte d'Estatut tenia, al nostre parer, tres potes: nació, finançament i competències. Doncs bé, la definició de nació ens l'han canviada per una frase en el preàmbul, amb el mateix valor descriptiu, per tant, que una afirmació referent a l'establiment del quilòmetre 0 de l'Estat a la Puerta del Sol. El finançament és la pota més coixa: no hi ha un

canvi de model. Ens han incrementat el percentatge d'IRPF, és cert, però per arribar a aquest punt, potser hagués estat millor una reedició del Pacte del Majèstic, tot evitant la patent desil·lusió de la societat catalana. No podem acceptar una nova hipoteca per l'avenç del nostre país; s'han trigat 26 anys a assolir el context polític que fes possible el diàleg sobre la necessitat d'un nou Estatut. I, més enllà de majories qualificades, de tràmits parlamentaris a Catalunya i a Madrid... hem vist l'enrenou que comporta l'elaboració d'un estatut (donades les circumstàncies, potser més val que comencem a parlar de reforma estatutària). Cal plantejar-se, doncs, si es pot donar suport a un text que, si s'aprova, previsiblement regiria Catalunya per un grapat d'anys, massa, de ben segur.

Molts s'alcen com a defensors del text, tot dient que "ens donen (ens donen? No són dels catalans? Qui té, doncs, dret a decidir?) més competències". Si bé no podem

negar que en algun camp hem assolit algun avanç, sense calés, no es poden desenvolupar polítiques. Així, si amb les competències actuals ja presentem dèficits, la situació amb més competències però un finançament precari serà difícilment sostenible, quan si realment ens permetessin gestionar-nos, el nostre nivell de vida seria dels capdavanters i no seguiria en retrocés respecte a "altres comunitats autònomes". No obstant, convé no oblidar que, per exemple, la majoria de la Generalitat en el Consorci que gestionaria els ports i aeroports s'ha perdut a la Moncloa o que la competència referida a espais naturals que actualment és exclusiva s'ha convertit en compartida (carai senyors d'Iniciativa, sí que treuen profit sense asseure's a la taula!).

Ara, en la discussió a les Corts espanyoles, Esquerra gastarà els darrers cartutxos per poder esgarapar qualsevol millora i desgraciadament serem els únics legítims per fer-ho, perquè la força del quadripartit català l'han venuda tot trencant la unitat. ¿Quantes vegades està Catalunya disposada a haver d'emprar la metàfora del "plat de lleties" per descriure el comportament dels partits polítics majoritaris a Madrid?

Demagògia

“Dominació en el pensament de les masses populars”, és la definició que fa el Diccionari Català-Valencià-Balear d'aquest mot. De fet, en el món modern que ens toca de viure, tot ens ho posen fàcil per confondre'ns i, si no prenem consciència de tot plegat, és fàcil que ens facin passar bou per bèstia grossa. Així, es pot dir que la globalització ens ha aportat renda per capita i, alhora, totes les facilitats perquè tohom pugui tenir una hipoteca per tota la vida. D'aquesta manera, i en una tasca uniformadora admirable, hem convergit en un mateix punt el que abans s'anomenaven classes explotades i classes explotadores per convertir-nos, senzillament en consumidors, una majoria constantment informada per una minoria informadora. Tant és així que els membres d'aquesta majoria esdevenim, sovint, incapaços de diferenciar la realitat de la ficció, el que és fals del que és cert, perquè la informació és tan constant que no deixa espai per pensar d'una manera individual i, d'aquesta manera, si no es fa un esforç suplementari a disseccionar i processar tota aquesta informació, és molt fàcil que el demagog de torn faci creure a la gent el que ell vol. La demagògia del Partit Popular n'és un clar exemple: dir mentides, com més grans millor, i dir-les tantes vegades que, per acumulació, sonin a veritat, a cosa sabuda. Però d'exemples de demagògia n'hi ha, també, en altres apartats més locals i sovint s'ha volgut fer creure que els errors que vénen d'antic els ha de pagar l'adversari que ara gover-

na. Si és cert que no es pot escriure la història havent perdut la memòria, tampoc es pot avançar en el progrés comú apuntant cap a postures que, perillosament, s'acosten a la demagògia.

Així, resulta difícil d'entendre l'abstenció de CiU en un tema tan sensible com la segona escola de primària. Com a representants de tots els veïns i veïnes del poble hem de mirar pel bé comú, ja sigui al govern o a l'oposició. El que mai no podem fer és que interessos privats afectin els interessos comuns. L'equip de govern ha fet servir una eina legal (l'ocupació directa) per cedir terrenys a la Generalitat per fer la segona escola. I ho hem fet pel bé comú, sense conculcar els drets de ningú. En cas contrari no haguéssim arribat a temps perquè el centre escolar funcioni el curs 2007-08. Què hem de fer, doncs? Expliquem a les famílies que els seus fills han de fer classe amuntegats perquè l'oposició creu que el tema dels terrenys és un acte, segons ells, de "violència administrativa"? No. Complim la llei i la posem al servei de tots els ciutadans. D'això se'n diu gestionar. La resta és demagògia.

També resulta ben difícil d'entendre com, en aspectes tan essencials de la nostra vida de cada dia com la recollida d'escombraries, els representants de CiU a l'Ajuntament voten en Ple una cosa i després en defensen una altra de ben diferent. Resulta que les mateixes persones que aproven en el Ple de l'Ajuntament amb un inequívoc vot afir-

matiu el projecte de recollida d'escombraries porta a porta, ara també afirmen (per escrit i sense embuts) que no accepten el compromís de no apujar la taxa d'escombraries subscrit pels grups d'Ind-ERC i PSC i que, a més (atenció!), si mai tinguessin la possibilitat de governar suprimirien aquest servei de recollida porta a porta. D'altra banda, la lògica d'aquestes afirmacions és del tot clara, evident: si mai suprimissin el servei de recollida porta a porta, evidentment haurien d'apujar dràsticament la taxa d'escombraries perquè el dèficit que aniria acumulant l'Ajuntament en aquest apartat seria insalvable de cap altra forma!

Per això, ens sembla que totes dues propostes (apujar la taxa d'escombraries i suprimir el servei de recollida) són pròpies d'una mala anàlisi de la realitat: les persones de Santa Eulàlia de Ronçana, en la seva gran majoria, entén el repte al qual ens enfrontem com a poble, com a col·lectivitat. I ho enfrontem amb la convicció de fer les coses ben fetes, amb l'optimisme de sentir-nos part activa en la solució i no pas uns mers observadors que s'allunyen, esporuguits, del problema que com a comunitat generem.

Santa Eulàlia, com a poble, com a gent que forma aquest poble, té la voluntat de fer les coses ben fetes i no volem que ens amaguin la realitat, no volem allunyar els problemes i aclucar els ulls, volem enfrontar-nos-hi amb confiança, amb optimisme i amb la satisfacció que també en aquestes coses mostrem la qualitat de vida que volem per a nosaltres i per a les següents generacions de gent que trepitjarà el país que tota la gent del poble, avui, anem construint.

INDEPENDENTS

esquerra

Nou telèfon d'Independents-ERC: 664 47 39 72
C.e.: inderc@gmail.com

Horari: La Fàbrica, dilluns, de 7 a 9 del vespre
Tel. 695 10 56 86 (Secció Local d'ERC)